

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2008-2009

27 januari 2009

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, BESTUURSZAKEN,
INSTITUTIONELE EN BESTUURLIJKE HERVORMING
EN DECREETSEVALUATIE

INHOUD

Interpellatie van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de verdere behandeling van het dossier Brussel-Halle-Vilvoorde na het aantreden van de federale regering-Van Rompuy I

Interpellatie van de heer Mark Demesmaecker tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de nieuwe wending in het dossier van de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde

Met redenen omklede moties

1
9

Vraag om uitleg van mevrouw Anissa Tamsamani tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de geplande ontslagen bij EDS Mechelen en de gevolgen voor de samenwerking tussen EDS en de Vlaamse overheid

9

Vraag om uitleg van mevrouw Cindy Franssen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de tewerkstelling van personen met een arbeidshandicap binnen de Vlaamse overheid

10

Vraag om uitleg van de heer Ward Kennes tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de stappen die de Vlaamse Regering zet naar aanleiding van de schade die werd aangebracht aan gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap na de betoging op 11 januari 2009

Vraag om uitleg van de heer Mark Demesmaecker tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de schade aan Vlaamse overheidsgebouwen als gevolg van de betoging op 11 januari 2009

12

Voorzitter: de heer Marnic De Meulemeester, onder-voorzitter

Interpellatie van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de verdere behandeling van het dossier Brussel-Halle-Vilvoorde na het aantreden van de federale regering-Van Rompuy I

Interpellatie van de heer Mark Demesmaecker tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de nieuwe wending in het dossier van de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, een aantal vragen van het interpellatieverzoek dateren van 9 januari van dit jaar. Sommige daarvan zijn misschien al een beetje achterhaald, maar de essentie van de zaak blijft toch nog overeind.

Het nieuwe federale regeerakkoord stelt in verband met de kwestie BHV het volgende: "Anderzijds moet snel in de schoot van het Overlegcomité, dat gevat is over een belangenconflict over wetsvoorstellen over de kieskring BHV, een groep worden belast met het uitwerken van voorstellen voor oplossingen zoals trouwens door de Senaat in mei jongstleden werd gevraagd. De besluiten hiervan moeten vanaf de zomer van 2009 besproken en uitgevoerd worden."

Intussen werd in samenspraak met de Vlaamse partijen afgesproken dat de Franstaligen nog maar eens een belangenconflict zouden indienen, om zo tijd te winnen en een onderhandelde oplossing te kunnen vinden binnen de schoot van die werkgroep. Dit betekent dus dat men opnieuw gaat naar een onderhandelde oplossing. Daarmee gaat het nieuwe federale regeerakkoord, dat nu al zijn uitvoering krijgt – want de werkgroep is opgericht –, regelrecht in, niet alleen tegen de principes die inzake BHV in het Vlaams regeerakkoord werden ingeschreven en nadien werden herhaald in de hernieuwde regeerverklaring van mei 2005, maar ook tegen uw verklaringen en opties als minister-president in de eerste helft van september. Toen verklaarde u immers dat over

BHV niet zou worden onderhandeld en dat de parlementaire procedure haar gang moest gaan. Ik zou een hele waslijst van citaten van u kunnen opsommen, mijnheer de minister-president, maar ik ga dat niet doen want we weten wel waarover het gaat.

Tijdens het debat over de verklaring van de Vlaamse Regering op 7 januari liet u nogmaals weten dat er eigenlijk niet werd onderhandeld. In de loop van het debat hebt u die houding een beetje moeten bijsturen want in het begin liet u nog in het midden wat de definitieve houding zou zijn van de Vlaamse Regering ten aanzien van het federale regeerakkoord waarin een werkgroep binnen de schoot van het Overlegcomité in het vooruitzicht werd gesteld. U hebt toen verklaard dat de Vlaamse Regering zich daarover zou beraden tijdens de ministerraad van vrijdag 9 januari, wat ook is gebeurd. We kennen daar ondertussen het resultaat van, namelijk dat de Vlaamse Regering niet deelneemt aan zo een werkgroep, maar daarmee is wat ons betreft de kous niet af.

Het Overlegcomité is, dacht ik toch, een bijeenkomst van de verschillende regeringen van dit land. Men heeft akte genomen van het feit dat de Vlaamse Regering daar niet aan deelneemt. Men heeft alsnog een werkgroep opgericht die uiteindelijk een werkgroep van partijen blijkt te zijn. U kunt zeggen: ik ben wel van CD&V maar ik ben minister-president en minister Vandenbroucke is wel van sp.a maar die is minister en viceminister-president. Ondertussen stellen we echter vast dat dat federale regeerakkoord wordt uitgevoerd en dat er een werkgroep is die zich gaat buigen over oplossingen. Welke oplossingen dat mogen zijn, is ons een raadsel, zeker in het licht van uw regeerakkoord, waar het principe 'onverwijld en zonder prijs' ingeschreven staat. Er is wat dat betreft niet veel veranderd. Die werkgroep is tot stand gekomen op basis van een samenstelling van partijen en niet van regeringen.

Ik vraag mij ten eerste af hoe binnen een Overlegcomité een werkgroep kan ontstaan die niet bestaat uit vertegenwoordigers van de regeringen die het Overlegcomité uitmaken, maar wel van partijen. De Vlaamse Regering doet niet mee, maar uw partij zit er wel in, middels mevrouw De Schamphelaere en senator Vandenbergh. Ongeveer alle partijen, behalve sp.a, doen daaraan mee. Ze werken dus mee aan een scenario dat in het federale regeerakkoord is ingeschreven en dat twee bedoelingen heeft: de kwestie Brussel-Halle-Vilvoorde scheiden van de dialoog van gemeenschap tot gemeenschap, en als gevolg daarvan de eventuele splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde over de verkiezingen van juni 2009 tillen. Dat staat

letterlijk in het federale regeerakkoord, want de besluiten van de werkgroep die nu is geïnstalleerd, zouden pas in de zomer van 2009 besproken worden. Uw partij en ook Open Vld werken actief mee aan het over de verkiezingen van 2009 tillen van de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde. U moet met een resultaat naar de kiezer gaan, en dan heb ik het nog niet over de communautaire dialoog, maar ook ten aanzien van dat element van het communautaire deel, dat het cement was om de N-VA aan boord te hijsen, moet u nu met lege handen naar de verkiezingen gaan.

De reacties van de Franstaligen zijn vrij positief en komen erop neer dat BHV van de communautaire dialoog van gemeenschap tot gemeenschap is afgescheiden. Nochtans maakte het er officieel geen deel van uit. Dat hebt u meermaals gezegd en dat hebben we in de commissie al besproken. Wij hebben toen gezegd dat het als een zwaard van Damocles boven die discussies hing. Dat is ook gebleken.

Het is niet abnormaal dat Senaatsvoorzitter De Decker nu zegt dat we de communautaire dialoog opnieuw moeten opstarten omdat BHV van de agenda is. In de Franstalige delegatie zie ik de heren Delpéré, Maingain, Cheron en Moureaux. Delpéré, Moureaux en Cheron heb ik bezig gehoord tijdens de behandeling van het eerste en het tweede belangenconflict over BHV in de commissie en de plenaire vergadering van de Senaat. Toen was de teneur al – zelfs bij de heer Moureaux, die gezien wordt als iemand die naar overeenkomsten streeft – dat er een onderhandelde oplossing moest komen voor BHV of dat er anders niets uit de bus zou komen wat de dialoog van gemeenschap tot gemeenschap betreft. Armand De Decker heeft dat trouwens ook gezegd, net als de heer Maingain, die daar niet voor niets geplaatst is als de waakhond van de MR.

De Franstaligen hebben hun zin gekregen, namelijk BHV als zwaard van Damocles wegnemen bij de communautaire dialoog. BHV is weg tot de volgende verkiezingen.

Ik vraag naar de houding van de Vlaamse Regering in dit dossier. Het volstaat niet, mijnheer de minister-president, om gewoon te zeggen dat wij niet meedoen aan die werkgroep en dat wij nog altijd uitgaan van ons Vlaamse regeerakkoord met als finaliteit de goedkeuring in het federale parlement van de wetsvoorstellen die op tafel liggen. Wij verwijten de Vlaamse Regering een hoge mate van passiviteit in deze aangelegenheid.

Er zijn trouwens niet enkel de wetsvoorstellen inzake de splitsing van BHV voor Kamer en Senaat, er komen ook Europese verkiezingen aan. De kieskring is daarvoor hetzelfde ingedeeld als voor de Senaat. We zitten met hetzelfde politieke probleem. Weliswaar is er geen arrest van het Grondwettelijk Hof dat die indeling van de kieskringen voor het Europees Parlement vernietigd heeft, maar toch blijft de politieke vraag: hoe gaan we naar die

Europese verkiezingen? Gaan we met een niet-gesplitst arrondissement BHV? We gaan hier toch niet alle resoluties opsommen die het Vlaams Parlement over de verkiezingen van het Europees Parlement in 2004 altemaal goedgekeurd heeft.

Ik verwijt de Vlaamse Regering dus een hoge mate van passiviteit. In uw regeerakkoord staat dat voor BHV alles in het kader van het coöperatief federalisme zal worden aangewend om die wetsvoorstellen zo snel mogelijk te laten goedkeuren in het federale parlement. In talrijke debatten hebben wij het verwijt gekregen dat we dat op het federale niveau moeten regelen en dat het Vlaamse niveau daarvoor niet bevoegd is. Dat is juist, maar vertelt u me dan eens waarom het ooit in het Vlaamse regeerakkoord is gesloten? Een Vlaams regeerakkoord is een engagement en geen vrijblijvende tekst tussen partijen. De partijen verbinden zich ertoe om er alles aan te doen dat de splitsing er komt.

De Vlaamse Regering zou het coöperatief federalisme aanwenden om die splitsing voor elkaar te krijgen. Mijnheer de minister-president, nu moet u ons na vier jaar toch eens uitleggen wat u verstaat onder 'coöperatief federalisme'. Welke middelen in het kader van het coöperatief federalisme heeft de Vlaamse Regering gedurende de laatste vier jaar aangewend? De Vlaamse Regering kan ook belangenconflicten indienen. Wij kunnen als Vlaams Parlement als we willen elk mogelijk decreet dat ter stemming ligt in het Waalse Gewest of het parlement van de Franse Gemeenschap blokkeren. Dat doet men aan de andere kant wel voor decreten die gevoelig liggen. Bij ons komt daar op dit ogenblik geen antwoord op.

Waar zit de Vlaamse Regering met het idee van het coöperatief federalisme, waarvan ze ons wijsgemaakt heeft dat het hét middel was om een deel van haar regeerakkoord, namelijk de splitsing van BHV, te bereiken? De splitsing stond in het regeerakkoord van 1995, 1999 en 2004. In 2009 zal het er wellicht nog eens in staan. Zo kunnen we blijven voortdoen. Mijnheer de minister-president, de Vlaamse Regering kan niet zeggen dat ze niet wil deelnemen aan die werkgroep en aan de zijlijn gaat staan kijken. U kunt niet staan toekijken terwijl er op het federale niveau wel een werkgroep is. De Vlaamse partijen, de uwe inclusief, hebben aan de Franstaligen gevraagd om nog maar eens een belangenconflict in te dienen, met als uiteindelijk doel de splitsing van BHV over de verkiezingen van juni 2009 te tillen.

Wat is het resultaat van de beraadslaging in de ministerraad? Dat weten we eigenlijk al. De Vlaamse Regering heeft beslist om niet deel te nemen aan die werkgroep. Daarmee is de kous natuurlijk niet af.

Is de Vlaamse Regering het ermee eens dat de splitsing van BHV een feit moet zijn voor de verkiezingen van juni dit jaar? Anders komt u uw eigen regeerakkoord niet na.

Wat heeft de Vlaamse Regering reeds ondernomen om, in het kader van het zogenaamde coöperatief federalisme, een einde te stellen aan het misbruik van de procedure van het belangenconflict en de splitsing van BHV, ik citeer en ik doe dat om mezelf niet belachelijk te maken, “onverwijld en zonder prijs” te realiseren, conform het Vlaams regeerakkoord?

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: De heer Van Hauthem heeft een uitgebreid pleidooi gehouden. Ik kan me daar grotendeels bij aansluiten. Mijn vragen liggen in dezelfde lijn. Ik ga niet alles nodeloos herhalen. Op 7 januari hebben we daarover gedebatteerd in de plenaire vergadering. We hebben u ook voordien ondervraagd en geïnterpelleerd over mogelijke parallelle onderhandelingen. U hebt daar telkens heel duidelijk op geantwoord. Ik ga me niet uitputten in het citeren van al die verklaringen. Uw uitspraken klonken logisch en consequent, omdat ze natuurlijk het gevolg waren van afspraken binnen de Vlaamse Regering. In september, in tempore non suspecto, werd daar afgesproken dat er niet meer of nooit meer over BHV zou worden onderhandeld. In de loop van de zomer 2007, in de aanloop naar 15 juli, toen de communautaire onderhandelingen op een sissier af liepen, had men immers vastgesteld dat de tegeneisen die de Franstaligen op de tafel gooiden in ruil voor de splitsing van de kieskring, onaanvaardbaar waren. Toen hebben CD&V en de N-VA eerst afgesproken dat ze niet meer zouden onderhandelen. Het was duidelijk dat de Franstaligen zich nooit zouden neerleggen bij het arrest van het Grondwettelijk Hof, dat zij onaanvaardbare gekke territoriale eisen op tafel legden. Later heeft ook heel de Vlaamse Regering onderstreept dat ze koos voor de afhandeling van de parlementaire procedure en voor niets anders.

Mijnheer de minister-president, we zijn een federale regering en een eerste minister verder, en nu blijkt dat dat helaas woorden in de wind waren! Er wordt nu toch opnieuw onderhandeld. Beloftes en dure eden worden te grabbel gegooid. De ongerustheid daarover is in het betrokken gebied – BHV en de Rand rond Brussel – zeer groot. We vrezen andermaal het kind van de rekening te worden. Ik weet dat uw partij zich meermaals heeft uitgesproken voor een splitsing van de kieskring BHV, zonder dat daarvoor een prijs betaald moet worden. Dat verklaarde u jaren geleden al in een persmededeling, namelijk op 28 november 2006. “Voor CD&V gelden onverminderd de 5 resoluties die unaniem gestemd zijn in het Vlaams Parlement. Daarnaast dient er gevolg gegeven te worden aan het arrest van het Arbitragehof in verband met de kieskring BHV en dit zonder dat hiervoor een prijs moet betaald worden door de Vlamingen.”

Nu gaat de Vlaamse minderheid in de Kamer – terwijl een overgrote meerderheid van de Vlamingen die splitsing wel

degelijk wil en ze ook is goedgekeurd in de Kamercommissie – toch onderhandelen over een prijs.

Begrijpelijk dat de Franstaligen in de Kamer opgetogen zijn. Zij maken de koppeling tussen communautaire dialoog en het dossier BHV wel. Bij de regeerverklaring van de nieuwe premier zei de heer Giet, Kamerlid voor de PS, het volgende. “La relance du dialogue communautaire couplée à la création d’un groupe de travail chargé de présenter des solutions à BHV dès l’été 2009 augure d’une volonté, d’un désir réel de travailler ensemble.” Voor hem is dat ‘couplée’ of gekoppeld aan onderhandelingen over BHV.

De heer Van Hauthem maakt allusie op het Vlaamse regeerakkoord rond BHV. De N-VA eist daarvoor inderdaad een grote verantwoordelijkheid op, mijnheer Van Eyken. Maar we zijn heel ver verwijderd van de realisatie van die passus, van de onverwijld splitsing. De ontgoocheling daarover is groot, zeker met het oog op de Europese verkiezingen van 7 juni. Het Overlegcentrum van Vlaamse Verenigingen zegt hierover terecht: “De Vlaamse partijen vergeten dat voor de Europese verkiezingen de discriminatie en ongrondwettelijkheid nog erger zijn dan voor de federale verkiezingen: inderdaad, voor de Europese verkiezingen behoort Halle-Vilvoorde met zijn 35 Vlaamse gemeenten zelfs tot het Waalse kiesdistrict, wat betekent dat een kandidaat uit Aarlen stemmen kan halen in Halle-Vilvoorde, terwijl een kandidaat uit Vlaanderen GEEN stem kan halen in het aangrenzende Waals-Brabantse Tubeke of Henegouwse Edingen.”

Mijnheer de minister-president, wat is het standpunt van de Vlaamse Regering over de oprichting van een werkgroep in de schoot van het Overlegcomité? Die werkgroep zal zich over het dossier BHV buigen. De Vlaamse Regering heeft duidelijk verklaard hier geen deel van uit te maken. In hoeverre kunnen we dan eigenlijk nog over een Overlegcomité spreken? Een van de partners binnen het Overlegcomité, waar de werkgroep in feite deel van uitmaakt, heeft verklaard afwezig te zullen blijven. Het gaat nochtans om een overleg tussen de verschillende betrokken bestuursniveaus. In welke mate kunnen we nog over een Overlegcomité spreken?

Het is de bedoeling een mogelijke oplossing te zoeken. Ik dacht dat hier was afgesproken dat er slechts één oplossing is, namelijk de goedkeuring van de Vlaamse wetsvoorstellen ter zake. Ik zou graag vernemen met welke oplossing de Vlaamse Regering nu dan zou kunnen instemmen.

Ik verwijs in dit verband naar het Vlaams regeerakkoord. Op welke manier zult u vermijden dat binnen die werkgroep over het dossier BHV wordt onderhandeld? Volgens u zal er worden gesproken en geluisterd, maar niet worden onderhandeld. In hoeverre zult u uw

verantwoordelijkheid als vertegenwoordiger van uw regering en van uw partij nemen?

Hoe zult u, met het oog op de Europese verkiezingen van 7 juni 2009, het in het Vlaams regeerakkoord opgenomen engagement ten aanzien van de onverwijld splitsing van de kieskring BHV uitvoeren?

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Mijnheer de voorzitter, het is niet mijn bedoeling de minister-president vragen te stellen. Ik wil enkel een paar bedenkingen maken.

Er is in het Vlaams Parlement al veel over het dossier BHV gesproken. Het betreft hier echter een federaal dossier. Dit probleem moet dan ook door de federale overheid worden opgelost. Zoals reeds is gezegd, is dat punt in het Vlaams regeerakkoord opgenomen. Misschien zijn bepaalde mensen daarbij wat te ver gegaan. Ze mogen dat natuurlijk wensen. Dat is allemaal geen probleem. Ze kunnen dat hier echter niet bereiken. Dergelijke problemen moeten immers in het federale parlement worden opgelost.

Het door het Waalse Gewest ingeroepen belangenconflict is er ook op vraag van de Vlaamse partijen gekomen. De Vlaamse partijen wilden op die manier wat meer tijd krijgen om een oplossing voor het probleem te vinden. Ze wilden de federale regering in de mogelijkheid stellen op een rustige en onderhandelde manier een oplossing te vinden.

Ik heb aandachtig naar de uiteenzetting van de heer Demesmaeker geluisterd. Het arrest met betrekking tot het dossier BHV stelt niet dat er absoluut een splitsing moet komen. Dat is hier trouwens daarnet al gezegd. Er zijn andere oplossingen dan een eenvoudige splitsing van het kiesarrondissement. Zo is er de mogelijkheid naar de situatie van het verleden terug te keren. Indien we terug naar de andere kieskringen gaan, is het probleem opgelost.

Volgens sommigen is er een probleem in verband met de komende verkiezingen. Ik wil hier benadrukken dat er met betrekking tot de Vlaamse verkiezingen geen probleem is. Over de Europese verkiezingen is echter nooit een arrest gevelde. *(Opmerkingen)* Dat is daarnet al gezegd. Ik bevestig hier dat er geen arrest over de indeling van de kieskringen voor de Europese verkiezingen is.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer Van Eyken, u zegt nu dat er geen arrest is. Indien er wel een arrest is, weigert u het uit te voeren. Het is altijd iets.

De heer Christian Van Eyken: Mijnheer Van Hauthem, het is niet zo dat we weigeren het arrest uit te voeren. Volgens mij moeten we het arrest niet uitvoeren. U interpreteert het arrest anders. U vindt dat het wel moet worden uitgevoerd.

De heer Joris Van Hauthem: Het gaat hier niet enkel om mij, maar om heel de Vlaamse politieke gemeenschap.

De heer Christian Van Eyken: Tot slot wil ik erop wijzen dat iedereen die enigszins nuchter blijft, moet zien dat er voor de verkiezingen geen oplossing meer zal komen. *(Opmerkingen)*

Ik richt me hier tot iedereen. We zijn 4,5 maanden van de verkiezingen verwijderd. Het is onmogelijk nog tot een oplossing voor dit dossier te komen.

De heer Joris Van Hauthem: Het arrest dateert van mei 2003.

De heer Christian Van Eyken: Ik heb daarnet aandachtig geluisterd. Ik zeg enkel dat al wie nuchter blijft, moet inzien dat er voor de komende verkiezingen geen oplossing meer zal volgen. De federale regering wil tot een onderhandelde oplossing komen. De Vlaamse partijen die eventueel toegevingen zouden doen, zouden hier tijdens de komende verkiezingen op worden afgerekend. Hetzelfde geldt voor de Franstalige partijen.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer Van Eyken, stel dat de federale regering tussen vandaag en juni 2009 valt, en er zijn federale verkiezingen, wat dan?

De heer Christian Van Eyken: In 2007 waren er ook federale verkiezingen.

De heer Joris Van Hauthem: Het Grondwettelijk Hof heeft gezegd dat er een oplossing moet zijn. Er was zelfs discussie of dat in juni 2007 moest zijn, of daarna. Als de federale regering valt, is er dan een oplossing om een antwoord te geven op het arrest van het Grondwettelijk Hof? Dat kan u dan niet schelen.

De heer Christian Van Eyken: In 2007 waren er federale verkiezingen.

De heer Joris Van Hauthem: Ik heb het over nu. Er moet een oplossing zijn en die is er niet. Krijgen we dan ongrondwettelijke verkiezingen?

De heer Christian Van Eyken: Dat vormt geen probleem. De situatie nu is dezelfde als in 2007.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer Van Eyken, wat is uw standpunt ten aanzien van het arrest van het Grondwettelijk Hof als de federale regering nu valt en er zijn vervroegde federale verkiezingen? Daar kunt en wilt u niet op antwoorden.

De heer Christian Van Eyken: Een toegeving langs Franstalige kant op enkele maanden voor de verkiezingen is ondenkbaar. Na de verkiezingen, nadat de druk

van de verkiezingen weg is, bestaat er een mogelijkheid tot een onderhandelde oplossing voor dit probleem.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, collega's, gisteren heeft de Vlaamse Regering nog felicitaties ontvangen, ook van de oppositie, voor haar doortastend, effectief en snel optreden. U ziet hoe snel het kan verkeren. Een dag later krijgen we verwijten of opmerkingen van passiviteit en niet-doortastend optreden.

De heer Kris Van Dijck: Vorige week heb ik in de plenaire vergadering lof geuit voor het feit dat 95 procent van het Vlaamse regeerakkoord is uitgevoerd. Over de resterende 5 procent blijven problemen bestaan. Daar gaat het vandaag over.

Minister-president Kris Peeters: Dit is mijn tweede opmerking voor de heer Van Hauthem. Ik zit hier als minister-president, ik blijf die lijn aanhouden. Ik begrijp dat u zich zorgen maakt over hoe en met welke boodschappen mijn partij naar de kiezer moet trekken. Het siert u dat u daarover bezorgd bent, mijnheer Van Hauthem. Ik ga ervan uit dat die zorg voornamelijk op onze schouders rust, en dat we het oordeel van de kiezer zullen vragen, net zoals u dat zult doen. Dit als inleiding, maar het is toch niet onbelangrijk.

Het gaat hier over zaken die ook al in vorige debatten aan bod zijn gekomen. Tijdens het vorige plenaire debat werd gevraagd: "Zult u deel uitmaken van die werkgroep? Kunt u daar nu op antwoorden?" Mijnheer Van Hauthem, ik heb toen gezegd dat ik daar in de schoot van de Vlaamse Regering over zou praten en u dat zou laten weten. Want u vroeg zich af of we in die werkgroep zouden zetelen als Vlaamse Regering, en wat we zouden doen met het Vlaamse regeerakkoord en hoe we ons zouden opstellen. Ondertussen is het bekend dat we geen deel uitmaken van die werkgroep. En nu komt de vraag hoe we ons kunnen veroorloven en verantwoorden dat er een werkgroep is opgericht in de schoot van het Overlegcomité.

Wat dat betreft heeft de federale premier duidelijk gezegd dat hij een werkgroep gaat oprichten, en ik deel dat hier mee. Die werkgroep zal worden samengesteld uit federale parlementsleden. De namen van die leden zijn ondertussen bekend. De Vlaamse Regering maakt er geen deel van uit en heeft gewoon akte genomen van wat de premier heeft gezegd.

Op mijn kabinet wordt alles wat ik zeg, zorgvuldig bijgehouden. Ik ga ervan uit dat u dat ook doet. Dus moet ik altijd alert zijn en weten wat ik in het verleden allemaal heb gezegd. Het eerste wat ik altijd heb onderstreept, is dat BHV niet op de agenda komt van de gemeenschapsdialoog en dat er ook niet over onderhandeld wordt. Dat is de lijn die nog steeds wordt aangehouden.

In die werkgroep, die uitsluitend uit federale parlementsleden bestaat, wordt onderhandeld over BHV. Ik heb begrepen dat ik na het parlementair debat daarover in het Vlaams Parlement, ben gepromoveerd in het gebruik van politieke terminologie, dat ik het verschil kan duidelijk maken tussen spreken en onderhandelen. Bij de ene is dat beter gelukt dan bij de andere. Dat is niet onbelangrijk. De regeringsverklaring van 31 september zegt dat een werkgroep zal worden belast met het uitwerken van voorstellen voor oplossingen. De besluiten hierover moeten vanaf de zomer 2009 besproken en uitgevoerd worden. Ik blijf erbij – en ik begrijp dat dat voor de ene al wat moeilijker te begrijpen is dan voor de andere – dat het hier gaat over het inventariseren van voorstellen tot oplossingen. U kunt zeggen dat er wordt onderhandeld, maar mijn lectuur van die tekst is dat men de voorstellen die in het verleden zijn geformuleerd, gaat inventariseren, mogelijk zelf een aantal bijkomende voorstellen gaat doen, maar, ik citeer het federale regeerakkoord net zoals u: "De besluiten daarvan moeten vanaf de zomer 2009 besproken en uitgevoerd worden."

Ik blijf dus bij de stelling, die ook door de Vlaamse Regering is bevestigd, dat de Vlaamse Regering geen deel uitmaakt van de werkgroep en er niet wordt onderhandeld, zoals u dat begrijpt, over Brussel-Halle-Vilvoorde voor de regionale verkiezingen. Wat na de regionale verkiezingen gebeurt, is een andere episode. De parlementaire procedure loopt verder, er is een belangenconflict ingeroepen.

Mijnheer Van Hauthem en mijnheer Demesmaeker, wij hebben het er in het verleden al over gehad wanneer men dat belangenconflict kan gebruiken, of er geen misbruik is van het belangenconflict en of wij geen belangenconflict moeten invoeren. Ten gronde is het zo dat het Waalse Parlement een belangenconflict heeft ingeroepen, volledig conform de huidige regelgeving. In het verleden hebben we er al over gesproken of het instrument van het belangenconflict eigenlijk niet aan herziening toe is. Wat nu is gebeurd, is conform de bepalingen van het belangenconflict. We hebben akte genomen van het belangenconflict dat is ingeroepen door het Waals parlement, niet meer en niet minder.

De federale werkgroep is geïnstalleerd. Wij zijn daar niet bij betrokken. Die werkt vrij autonoom. Die is opgericht in de schoot van het Overlegcomité en wij hebben daar akte van genomen. Voor de rest werkt die autonoom en hebben wij daar niets mee te maken. Ik kan niet duidelijker zijn.

Wat betreft onze principiële houding inzake Brussel-Halle-Vilvoorde, blijven we onverkort staan achter de eis van de splitsing van het kiesarrondissement. Vriend en vijand, die zeer nadrukkelijk leest wat ik daarover heb gezegd en dat opvolgt, weet dat wij een consequente lijn volgen en dat in de gemeenschapsdialoog

de problematiek van Brussel-Halle-Vilvoorde niet ter sprake komt en er geen parallelle onderhandelingen worden gevoerd. Mijnheer Van Hauthem en mijnheer Demesmaecker, u hebt gisteren gezien met de verklaring van de heer De Decker, onmiddellijk gevolgd door een verklaring van de heer Maingain, dat men in Franstalig België graag zou hebben dat die gemeenschapsdialoog onverkort zou worden opgestart. U hebt ook mijn reactie gelezen die ik daarop heb gegeven, altijd positieve signalen ondersteunend, namelijk dat dit een positief signaal is maar dat dat niet betekent dat de gemeenschapsdialoog is heropgestart. Ik ga ervan uit dat ik het parlement zal informeren over hoe dat verder loopt, als ik er al geen vraag over krijg, maar ik kan u zeggen dat de gemeenschapsdialoog vandaag niet is heropgestart.

Mijnheer de voorzitter, ik hoop daarmee de zaken duidelijk op een rijtje te hebben gezet, ervan uitgaande dat ook deze antwoorden zullen bijgehouden en toegevoegd worden aan mijn vorige antwoorden. Ik blijf daar, zoals u trouwens ook, vrij rustig bij. De lijn is uitgezet en de kiezer zal op 7 juni oordelen wat hij daarvan vindt. Voorlopig is dat niet mijn grootste zorg, zeker als minister-president. Mijnheer Van Dijck, ik probeer het regeerakkoord natuurlijk uit te voeren, niet alleen die 95 procent. Dank dat u erkent dat we al zo ver zitten. Uw partij heeft daar trouwens voor een groot stuk aan meegewerkt. Bepaalde zaken kunnen we niet vanuit dit parlement of de Vlaamse Regering uitvoeren, maar ik doe alles wat ik kan, maak u daarover geen zorgen.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, we hebben weinig vernomen van de minister-president. We hebben absoluut niet vernomen hoe hij in het kader van het coöperatief federalisme dat hijzelf in zijn regeerakkoord heeft geschreven, een en ander alsnog in beweging zou willen brengen. We hebben hier weer vastgesteld dat de Vlaamse Regering nu al meer dan vier jaar zegt: we blijven op onze lijn, de splitsingsvoorstellen moeten via de parlementaire procedure lopen en als er belangenconflicten zijn, wel, daar is nu eenmaal in voorzien. Men zegt ook: we stellen vast dat er een werkgroep is maar we hebben beslist om daar niet aan deel te nemen. Ondertussen gaat alles zijn gang.

Minister-president Kris Peeters: Uw vraag was om daar niet aan deel te nemen.

De heer Joris Van Hauthem: Absoluut. Ik stel me wel de vraag hoe de besluitvorming gebeurt in het Overlegcomité. Ik dacht dat dat bij consensus was. Hoe kan het Overlegcomité beslissen tot het opstarten van een werkgroep wanneer de Vlaamse Regering er niet alleen niet aan meedoet, maar ook zegt dat ze dat niet wil? Dan is er volgens mij geen beslissing van het Overlegcomité om een werkgroep te installeren. Hebt u zich daartegen

verzet binnen het Overlegcomité? Of hebt u alleen gezegd: doe maar, maar wij komen niet af.

Minister-president Kris Peeters: Wij hebben daar akte van genomen.

De heer Joris Van Hauthem: U hebt akte genomen, dus u hebt u daar niet tegen verzet. Ik dacht dat men binnen het Overlegcomité altijd met een procedure van consensus moest werken.

Minister-president Kris Peeters: Akte nemen is akte nemen.

De heer Joris Van Hauthem: Akte nemen is iets anders dan zich verzetten en is niet uw veto stellen. Dat heeft de Vlaamse Regering dus niet gedaan. U hebt gezegd: we nemen er akte van en doe maar. Het zijn trouwens niet alleen federale parlementsleden die er deel van uitmaken, mevrouw Neyts is bij mijn weten geen federaal parlementslid. Het zijn geen Vlaamse parlementsleden, maar het zijn wel de Vlaamse partijen. Wie er ook zit, men is aan het onderhandelen en u zegt: voor onze principiële stellingname betekent dat niet veel. Het zou er nog maar aan mankeren.

Ons verwijt is dat u dat allemaal maar laat gebeuren: geen veto stellen in het Overlegcomité, zeggen dat u op uw principiële stelling blijft, namelijk dat Brussel-Halle-Vilvoorde moet worden gesplitst, dat het belangenconflict is wat het is, maar ondertussen wel gaan vragen om nog eens een belangenconflict in te dienen om het hoe dan ook over de verkiezingen van juni 2009 te tillen. Dat is allemaal niet meer serieus voor uzelf. U zegt dat u moeilijkheden hebt met het onderscheid tussen het bespreken en het oplijsten van een aantal mogelijkheden. Dat is uw lectuur van het federaal regeerakkoord, dat hebt u zelf gezegd. Neem het eerste rapport van de Senaatscommissie van het eerste belangenconflict, daar staat alles in opgelijst wat er ook maar opgelijst kon worden en wat er in 2005 al is besproken en opgelijst. Men moet dat niet meer doen. Ik begrijp het verschil niet, maar anderen lezen het federaal regeerakkoord ook anders. Er zal onderhandeld worden, dat is de lectuur van anderen. Ik ben maar een eenvoudig oppositielid. Ik hoor u dit zeggen en ik hoor iemand anders iets compleet anders zeggen.

Ik stel vast dat de Vlaamse Regering passief blijft toekijken hoe men de zaak aan het uitstellen is. We hebben nu voor een keer juridisch gelijk. Het arrest heeft niet gezegd dat het arrondissement moet worden gesplitst – daar heeft de heer Van Eyken gelijk in –, maar het heeft wel een aantal bepalingen van het kieswetboek – en dat is toch wel fundamenteel in een democratie – vernietigd en gezegd dat er een oplossing moet komen. Dat is politiek in heel Vlaanderen vertaald, zelfs tot verschillende malen toe, in het regeerakkoord

nog voor er een arrest was. De Franstaligen zeggen: arrest? Ge kunt de boom in. Oplossing? Dat betekent voor ons niets. Splitsing? We zullen wel zien.

Als de federale regering valt en we in juni verkiezingen hebben, dan zijn ze volgens het arrest de facto ongrondwettelijk. Dan is de discussie gedaan over of het nu voor of na juni was. Mijnheer de minister-president, daar trekken de Franstaligen zich geen bal van aan! U zit daar met uw regeerakkoord en zegt: parlementaire procedure is onze principiële stellingname. Maar politieke actie ondernemen? Wij kunnen ook de boel politiek blokkeren. Waarom mogen de Franstaligen dat op twee punten? Ze doen immers hetzelfde bij het decreet op het faciliteitenonderwijs. Waarom mogen zij dat en moeten wij ons dat allemaal laten welgevalen? Waarom moeten wij alweer zeggen: omwille van de *raison d'état* zullen we dat niet doen. Dat verhaaltje horen we nu al tientallen jaren. De Franstaligen ondernemen een puur politieke actie, en wij zeggen: we mogen de instellingen toch niet blokkeren!

Mijnheer de minister-president, misschien zou u eens op het Overlegcomité, waar u dan wel uw veto niet hebt gebruikt, het misbruik van het belangenconflict kunnen aanhalen. Men moet mij eens uitleggen hoe het komt dat wanneer op 8 november 2007 in de Kamercommissie over die voorstellen wordt gestemd en dan een parlement in de plenaire vergadering van eind november een belangenconflict indient, de anderen wachten en niets doen. Die hebben blijkbaar op dat ogenblik niet door dat hun belangen zijn geschaad. In principe weten ze dat niet van elkaar. Wanneer dat belangenconflict afgelopen is, zeggen zij plots: als die stemming van 8 november had geleid tot een eindstemming, dan hadden we een belangenconflict ingediend.

Het misbruik van het belangenconflict bestaat er niet zozeer in dat er vier parlementen dat kunnen doen en aan onze kant slechts één, maar dat men dat op verschillende opeenvolgende tijdstippen doet. Zo heeft de wetgever het belangenconflict nooit begrepen. Indien ze alle vier op hetzelfde moment hadden gezegd dat ze vinden dat hun belang is geschaad voor de eerste initiële eindstemming, dan zou men die redenering kunnen gevolgd hebben, maar nu kijkt men naar elkaar. Tegenover een ongewijzigde tekst kan men niet zes maanden later, omwille van het feit dat de boel is geblokkeerd, een belangenconflict indienen. Dan had men dat ook in november moeten doen.

Dat is iets om eens over na te denken, en in alle geval ook ten aanzien van het decreet over het faciliteitenonderwijs, dat nog altijd is geblokkeerd. Op basis van die redenering moeten we dat decreet gewoon goedkeuren. Laten we nu ook eens een politieke daad stellen en de moed van onze overtuiging hebben en zeggen: dit is misbruik van het belangenconflict, wij stemmen daarover. Laat de anderen dan maar opnieuw politiek reageren. Het moet afgelopen

zijn dat de Vlaamse Regering, die weliswaar principieel bij haar stellingname blijft, in het kader van wat zij zelf coöperatief federalisme noemt – ik heb dat nooit begrepen –, langs de kant gaat staan en zegt: het gebeurt, wij zitten hier met ons regeerakkoord en we kunnen en willen er niets aan doen.

Mijnheer de voorzitter, wij zullen een met redenen omklede motie indienen.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Ik heb geluisterd naar het antwoord en naar mijn goede collega de heer Van Eyken. We horen twee verschillende versies en interpretaties van de feiten. Mijnheer de minister-president, u interpreteert het federale regeerakkoord en de stap die de premier zet om die werkgroep in de schoot van het Overlegcomité op te richten, als: er wordt niet onderhandeld. De heer Van Eyken zegt dat de federale regering gaat voor een onderhandelde oplossing, zo veel is duidelijk. De partij van de heer Van Eyken zit ook in die federale regering, net als de uwe. Wat is nu de juiste versie van de feiten?

U zegt dat de federale premier u dat heeft meegedeeld, dat enkel federale en Europese parlementsleden deel zullen uitmaken van die werkgroep en dat u daar alleen maar akte van genomen hebt. U hebt niet geantwoord op mijn vraag. In hoeverre kan men dan nog spreken van een werkgroep in de schoot van het Overlegcomité? Dit is een constructie die niet bestaat. Men maakt misbruik van de term Overlegcomité. De vraag is waarom u zich daar niet tegen hebt verzet, als u meent wat u zegt.

Ik heb de indruk dat uw partij met verschillende petjes rondloopt. Hier zegt u dat er niet wordt onderhandeld. Aan de overkant weet men heel goed dat er wel wordt onderhandeld. (*Opmerkingen van minister-president Kris Peeters*) Ik stel dat vast en interpreteer ook.

U zegt dat 'spreken' niet gelijkstaat met 'onderhandelen'. U zegt dat u gaat inventariseren, oplossingen inventariseren. Ik herinner me nog dat men in 2006 of zelfs in 2005 ook al bezig was met inventariseren. Uw partij zat toen aan de overkant in de oppositie. Er werd toen gelachen en smalend gesproken over de 'synoptische tabellen'. Nu doet u net hetzelfde. Nu gaat u voor de zoveelste keer een synoptische tabel of iets anders opstellen. Waar zijn we mee bezig?

U stelt vast dat er nu eenmaal belangenconflicten zijn. De Franstaligen kunnen dat vier keren inroepen, wij een of twee keer. Bestaat er nog een ander volk in Europa dat zo met zijn voeten laat spelen als het Vlaamse? Wij houden een consequente lijn aan, zegt u. Dat is zo in woorden, maar in feite doet u enkel uw uiterste best om dit toch maar over de verkiezingen van

7 juni heen te tillen. Na de verkiezingen zullen wij een onderhandelde oplossing, die knieval, krijgen. U zegt dat het u niet interesseert hoe CD&V naar de kiezer moet stappen.

Minister-president Kris Peeters: Dat interesseert mij wel, maar als minister-president vervul ik een andere functie.

De heer Mark Demesmaeker: Ik stel in elk geval vast dat uw partij op korte tijd een fundamentele metamorfose heeft ondergaan. Ofwel heeft uw partij gelogen toen ze in het Vlaamse kartel beloofde werk te maken van een onvoorwaardelijke splitsing van BHV, ofwel hebt u toen al gezegd dat het maar om te lachen was.

Minister-president Kris Peeters: Liegen is niet de waarheid zeggen.

De heer Mark Demesmaeker: Ofwel meende u het toen wel. Ik ben eerder geneigd te denken dat u het toen goed meende. Dat betekent dan dat u nu een bocht hebt genomen en de kiezers voor de gek hebt gehouden. Dat is een zeer zware ontgoocheling.

U hebt evenmin geantwoord op de vraag wat u voor de Europese verkiezingen nog gaat doen aan de ongelijkheid die door het Grondwettelijk Hof is vastgesteld. Die ongelijkheid is voor de Europese verkiezingen even groot, en zelfs groter dan voor de federale verkiezingen. We gaan dus naar de Europese verkiezingen zonder gesplitste kieskring in een toestand van ongelijkheid en discriminatie.

Ik kondig ook een met redenen omklede motie aan.

Minister-president Kris Peeters: Ik wil niet uit mijn rol van minister-president vallen. Ik zou het bijvoorbeeld ook over een lepeltje suiker kunnen hebben, maar ik doe dat niet omdat het hier de plaats niet is om dat debat te voeren. Toen dat debat in plenaire vergadering werd gevoerd, was het de grote zorg van allebei de partijen om toch maar geen deel uit te maken van de werkgroep. Toen klonk het verwijt dat ik niet duidelijk was. Ik was toen en ben nu nog altijd van oordeel dat zoiets best in de schoot van de Vlaamse Regering kan worden besproken. Er is toen beslist er geen deel van uit te maken. Niemand heeft toen gezegd dat we ons ook tegen die werkgroep moesten verzetten als ze alleen maar een inventaris zou opmaken. Nu kunt u schamper doen over een inventaris, maar dat is de lijn en de finaliteit van deze werkgroep. Ik ben daarin gesterkt na een lectruur van het federale regeerakkoord.

Ik weet zeer goed waar elke partij voor staat. Dat begrijp ik ook. Iedereen weet wat de problemen zijn als er federale verkiezingen zijn zonder dat de zaak is opgelost, maar het heeft weinig zin om daar op door te gaan. Ik ben ervan overtuigd dat de Vlaamse Regering een lijn heeft en deze

ook aanhoudt. Daarover is in het verleden verschillende keren gesproken. Men kan me niet betrappen op het niet navolgen van de lijn die is uitgezet.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister-president, ik vind het fijn dat u aangeeft dat u alles doet wat wij u zeggen. U zegt dat u beslist hebt geen deel uit te maken van die werkgroep, zoals wij gevraagd hadden. Nadien stelt u dat niemand u gezegd heeft dat er verzet moest komen.

Minister-president Kris Peeters: U hebt er toen niet over gesproken.

De heer Joris Van Hauthem: We zullen dat dan de volgende keer wel zeggen en dan zal u zich wel verzetten. U zegt nu: "Als u het mij had gezegd, had ik dat wel gedaan." Daar komt het eigenlijk op neer.

Minister-president Kris Peeters: Ik kaats de bal terug. U stelde toch dat we geen deel moesten uitmaken van de werkgroep. We hebben daarover in de Vlaamse Regering gesproken en er is toen beslist er geen deel van uit te maken. Nu zegt u dat we er ons niet tegen hebben verzet, dat we geen veto hebben gesteld.

De heer Joris Van Hauthem: Dat is juist. Hadden we dat wel gedaan, had u dan binnen de Vlaamse Regering beslist ook uw veto te stellen?

Minister-president Kris Peeters: Neen, ik luister altijd aandachtig naar de oppositie, maar houd er niet altijd rekening mee.

De heer Joris Van Hauthem: Dat had ik intussen al begrepen. We hebben inderdaad gevraagd om geen deel uit te maken van de werkgroep, maar dat voor u daarmee de kous af is, is voor ons niet genoeg. U laat dus maar betijen, het komt er dus niet. U beschikt nog over andere middelen in het kader van het coöperatieve federalisme. Ik blijf nog altijd op mijn honger zitten: hoe gaat u die gebruiken om uw regeerakkoord wat dat betreft te realiseren? U laat zich doen door het federale niveau en de partijen die daar elders over beslissen, terwijl u zelf over een helder en duidelijk regeerakkoord beschikt. U wil echter niet op het gaspedaal drukken om, wat dat betreft, alsnog een en ander te realiseren.

De heer Mark Demesmaeker: Natuurlijk was het onze vraag om geen deel uit te maken van de werkgroep. Dat was een eerste stap. Niemand had verwacht dat de federale premier dan toch zou doorgaan met een werkgroep binnen dat Overlegcomité terwijl niet alle niveaus waren vertegenwoordigd. Zo is het toch aangekondigd.

Minister-president Kris Peeters: Dat heet niet zo. Dankzij uw tussenkomsten, dankzij uw pertinente opmerkingen is het anders verlopen.

De heer Joris Van Hauthem: In ieder geval is er een werkgroep die onderhandelt.

Minister-president Kris Peeters: Neen, het is een werkgroep die inventariseert.

Met redenen omklede moties

De voorzitter: Door de heer Van Hauthem en door de heer Demesmaecker werden tot besluit van deze interpellatie met redenen omklede moties aangekondigd. Ze moeten zijn ingediend uiterlijk om 17 uur op de tweede werkdag volgend op de sluiting van de vergadering.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Anissa Tamsamani tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de geplande ontslagen bij EDS Mechelen en de gevolgen voor de samenwerking tussen EDS en de Vlaamse overheid

– *De heer Kurt De Loor treedt als voorzitter op.*

De voorzitter: Mevrouw Tamsamani heeft het woord.

Mevrouw Anissa Tamsamani: Bij de fusie tussen IT-dienstverleners Hewlett Packard en EDS in 2008 werd aangekondigd dat wereldwijd ongeveer 25.000 banen op de tocht kwamen te staan, vooral binnen de EDS-poot van de gefusioneerde onderneming. De eerste berichten waren echter relatief geruststellend voor de specifieke situatie van de Belgische werknemers. Ook na de Europese ondernemingsraad van HP van eind september 2008 was de ongerustheid bij vakbonden en personeel in ons land eerder beperkt.

De activiteiten van HP en EDS zijn nogal complementair en de overlappingen zijn dus ook niet zo groot. HP focust in België vooral op hardware met slechts een kleinere afdeling die de software en het ontwerpen van programma's beheert. EDS levert in België dan weer uitsluitend software en ontwikkeling van programma's. Het bedrijf heeft bovendien de zekerheid grote klanten als General Motors, de Vlaamse Gemeenschap en KBC te hebben. Intussen is de situatie misschien ietwat veranderd, toch hebben ze de zekerheid van een aantal grote klanten. Bovendien hoort België tot de top drie van best presterende EDS-bedrijven in Europa. Het bedrijf heeft het hier dus altijd redelijk goed gedaan en stond als werkgever dan ook heel goed aangeschreven in de Mechelse regio, waar trouwens de grootste Belgische vestiging van EDS staat.

De aankondiging op 7 oktober 2008 dat er in de Mechelse vestiging van EDS maar liefst 300 ontslagen zouden vallen, kwam dan ook redelijk hard aan. Bovendien kon toen geen enkele zekerheid geboden worden over waar de ontslagen precies zouden vallen. Het bedrijf moest dat op het moment van de aankondiging nog 'volop onderzoeken'. Er werd niet vermeld wat de mogelijkheden waren voor herplaatsing binnen het bedrijf en over een kalender voor de sociale onderhandelingen en de opmaak van een sociaal plan was op dat moment ook nog niet gesproken met de sociale partners.

Ik heb deze vraag al aan minister Vandenbroucke bevoegd voor Werk gesteld, maar werd ook doorverwezen naar de minister-president bevoegd voor Bestuurszaken. Ik heb twee vragen. Welke overeenkomsten lopen er momenteel tussen de Vlaamse overheid en EDS? De Vlaamse overheid is op dit moment een van de grootste klanten van EDS België. Zijn er concrete gevolgen van de geplande herstructurering voor de uitvoering van de overeenkomsten tussen EDS en de Vlaamse overheid?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Ik zal kort en duidelijk op uw vraag antwoorden. Er is vooreerst een contract tussen de Vlaamse overheid en het consortium EDS-Telindus voor het leveren van een gemeenschappelijke ICT Dienstverleningsaanbod ten behoeve van de diensten van de Vlaamse overheid. Het besteknummer is SCICT-2008-01. Ten tweede is er een contract tussen EDS en de VDAB voor het operationeel houden van de ICT-infrastructuurdiensten, met de referentie VDAB BAFO 07/1030.

De globale integratie in HP van EDS, aangekondigd op 15 september, heeft tot doel de structuur van de gecombineerde onderneming te aligneren met het businessmodel van HP, zoals dat de laatste jaren succesvol werd geïmplementeerd. Dit zal resulteren in een versterkt personeelsbestand met de juiste mix van talenten en de capaciteiten voor service delivery.

EDS-Telindus/EDS is er sterk van overtuigd dat deze intentie tot herstructurering geen negatieve impact zal hebben op de kwaliteit, continuïteit en marktconformiteit van de dienstverlening. Business integration teams zijn aan het werk om een vlotte transitie te verzekeren en ervoor te zorgen dat de dienstverlening, service excellence en innovatie absolute voorrang blijven krijgen. Bovendien zijn er garanties van HP dat, waar mogelijk, de mensen zullen worden geheroëntieerd en opnieuw zullen worden tewerkgesteld binnen de groep om zo de impact van de reorganisatie op de werknemers en klanten te minimaliseren.

Ondertussen zijn er ook afspraken gemaakt tussen het management van HP, EDS-Telindus en de ICT-manager

van de Vlaamse overheid om deze integratie op de voet te volgen en elke aanpassing gezamenlijk, in overleg, te evalueren op potentiële risico's en impact op de bestaande ICT-dienstverlening. Ook voor wat betreft het VDAB-contract heeft de nodige communicatie plaatsgevonden met het VDAB-management.

Er wordt continu op toegezien dat EDS-Telindus/EDS zijn contractuele verplichtingen blijft nakomen. EDS-Telindus/EDS werkt als totaalintegrator met een model van vele partners en heeft dus genoeg ervaring om dit soort situaties op te vangen. De Vlaamse overheid en de VDAB zijn zowel voor EDS als voor HP heel belangrijke klanten en hebben dan ook van beide directies de nodige communicatie gekregen.

Mevrouw Tamsamani, uw zorg is ook mijn zorg. We hebben de nodige initiatieven genomen.

Mevrouw Anissa Tamsamani: Mijnheer de minister-president, uw antwoord is heel volledig en bevredigend.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Cindy Franssen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de tewerkstelling van personen met een arbeidshandicap binnen de Vlaamse overheid

De voorzitter: Mevrouw Franssen heeft het woord.

Mevrouw Cindy Franssen: Mijnheer de minister-president, de dienst Emancipatiezaken lanceerde in mei 2008 de sensibiliserings- en informatiecampagne 'Maak werk van diversiteit'. Hiermee wil men bij de Vlaamse overheid meer diversiteit op de werkvloer creëren.

De campagne past in het overkoepelende plan 'Wervend werven van kansengroepen', een plan met 30 maatregelen gericht op een verhoogde instroom van allochtonen en personen met een arbeidshandicap in de Vlaamse overheid. Het actieplan Wervend Werven trad, na goedkeuring door de Vlaamse Regering in december 2006, in werking en loopt van begin 2007 tot eind 2009.

Ik verwijs naar enkele maatregelen die de Vlaamse overheid uitwerkte rond de tewerkstelling van personen met een arbeidshandicap. De loonsubsidie bestaat sinds begin 2007. De subdatabank bij de VDAB, waaruit men werkzoekenden met een handicap gericht kan werven, is sinds september 2007 operationeel en is specifiek voor de diensten van de Vlaamse overheid opgericht. Het nieuwe

personeelsstatuut is sinds juni 2008 van kracht. Daarin is de maatregel van de voorbehouden betrekkingen opgenomen voor mensen met een zwaardere handicap. Dat zijn drie maatregelen of instrumenten die het veel makkelijker moeten maken om personen met een arbeidshandicap aan te werven. De goede wil is er.

De Vlaamse overheid heeft streefcijfers voor de verschillende doelgroepen van het gelijkekansenbeleid. De Vlaamse Regering keurde een algemeen streefcijfer goed van 4,5 percent personeelsleden met een handicap, te behalen in 2010. Elke minister legt een aantal concrete streefcijfers vast.

Hoewel er sterke instrumenten bestaan die de knelpunten van het verleden in belangrijke mate opheffen, merken we op het terrein dat de aanwervingen nog niet zo vlot verlopen. Het percentage personen met een handicap blijft al enkele jaren bij 0,7 hangen. Zoals het er nu naar uitziet zullen de streefcijfers ook niet worden gehaald.

Gisteren heb ik het gecoördineerde antwoord ontvangen op mijn reeks schriftelijke vragen aan elke minister over dit thema. Ik bedank u voor uw ruime overzicht. De ene minister is uiteraard al wat actiever dan de andere. Dat blijkt ook uit het antwoord. De cijfers bevestigen mijn ongerustheid dat de aanwerving van personen met een handicap niet van een leien dakje loopt.

Mijnheer de minister-president, zal het algemeen streefcijfer op basis van het huidige tempo van aanwervingen gehaald worden binnen de voorziene termijn? Wat zijn de gevolgen van het niet halen van deze cijfers? Zijn er sancties voorzien voor departementen, afdelingen, IVA's en EVA's die hun streefcijfer niet halen?

Hoe zult u uw collega-ministers aansporen en hen op hun verantwoordelijkheid wijzen met betrekking tot het halen van de streefcijfers voor hun departementen, IVA's en EVA's?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw Franssen, voor uw eerste vraag hebben wij nog wat cijfermateriaal verzameld. Het percentage van personen met een arbeidshandicap binnen het personeelsbestand van de Vlaamse overheid is momenteel 0,84 percent op basis van voorlopige, onvolledige cijfers van 31 december 2008. Dat is iets, namelijk 0,6 percent, hoger dan vorig jaar en dus nog ver verwijderd van de 4,5 percent die we als streefdoel hadden vooropgesteld tegen 2010.

Dit streefcijfer werd al overeengekomen op de rondetafelconferentie van 2 december 2003 en werd daarna gevalideerd door de vorige Vlaamse Regering als onderdeel van een ruimer actieplan op 12 maart 2004. Sindsdien is het

aandeel personen met een arbeidshandicap niet gestegen maar steeds rond de 0,8 percent blijven hangen.

Het is dus vrij onwaarschijnlijk dat we de doelstelling van 4,5 percent tegen 2010 nog zullen halen. Dat betekent dat we nog bijna 1600 personeelsleden met een erkende arbeidshandicap moeten aanwerven in het komende jaar, terwijl we momenteel slechts een 350-tal personeelsleden met een handicap in dienst hebben.

Een kleine nuance is dat de huidige cijfers waarschijnlijk nog steeds een onderregistratie zijn van de reële toestand, omdat we werken met vrijwillige registratie. Toch zal die onderregistratie niet erg sterk zijn, en het totale percentage dus niet spectaculair beïnvloeden. We hebben misschien niet alles geregistreerd, maar dan nog zullen we ver van die 4,5 percent zitten.

Een andere vaststelling is dat er nog maar één entiteit, namelijk het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap, het streefcijfer van 4,5 percent haalt. Geen enkel beleidsdomein komt zelfs maar in de buurt van 4,5 percent. Dat betekent dat de onevenredige vertegenwoordiging van deze kansengroep een organisatiebreed gegeven is.

De dienst Emancipatiezaken heeft, zoals u zelf aanhaalt, de laatste jaren verschillende instrumenten uitgewerkt om de instroom voor mensen met een arbeidshandicap binnen de Vlaamse overheid te stimuleren. Loonsubsidie bestaat sinds 2007, de maatregel voorbehouden betrekkingen is nog maar pas van kracht. Deze instrumenten moeten daadkrachtig worden ingezet om de instroom van personen met een arbeidshandicap werkelijk en sterk te verhogen. We hebben nog een hele weg af te leggen.

De reden voor de lage instroom van personen met een arbeidshandicap moet niet worden gezocht in een mogelijk te laag aantal geschikte kandidaten. Die zijn er wel. Ik verwijst naar de ongeveer 17.000 personen met een arbeidshandicap die in de VDAB-databank zitten en expliciet aangegeven hebben dat ze willen werken voor de Vlaamse overheid.

In totaal zitten er meer dan 33.000 werkzoekenden met een handicap in die databank. Het kan niet dat deze allemaal ongeschikt zijn. Integendeel, ze vertegenwoordigen een groot potentieel dat wij als Vlaamse overheid nu onbenut laten, tot mijn grote spijt. Er zullen nog wel andere barrières zijn, zoals de soms te strikte diplomavooraarden of bepaalde inactiviteitsvallen, maar ook daaraan wordt gewerkt. Tevens zijn er nu al voldoende mogelijkheden om de doelgroep te bereiken.

De Vlaamse Regering heeft ervoor gekozen om voor de realisatie van deze beleidsdoelstelling niet met quota, maar met streefcijfers te werken. Deze streefcijfers worden opgenomen in de management- en beheersovereenkomsten die met de leidende ambtenaren worden afgesproken. Zij zullen dan ook mee worden opgenomen in

de evaluatie van de topambtenaren in het licht van het bereiken van de beoogde doelstellingen.

Het is dus niet haalbaar om het streefcijfer van 4,5 percent personeelsleden met een handicap te realiseren in 2010. Wel is het heel belangrijk om aan deze doelstelling vast te houden. Ik zal dan ook aan de betrokken diensten verder onderzoek vragen om vast te leggen in welke mate en tegen wanneer dit streefcijfer wel haalbaar is. Er zijn inspanningen en bijkomende instrumenten, maar er moet nog een hele weg worden afgelegd.

Het is duidelijk dat het inschrijven van streefcijfers in beheers- en managementovereenkomsten niet voldoende is om de beoogde doelstellingen te bereiken. Een streefcijfer is pas werkbaar als dit wordt onderbouwd met een concreet actieplan waarin, op maat van de entiteit, de concrete implementatie van de beschikbare instrumenten wordt uitgewerkt, zoals rendementsondersteuning, consultatie van de VDAB-subdatabank en voorbehouden betrekkingen.

Dit vergt het engagement in de eerste plaats van het management in de Vlaamse administratie. Ik zal mijn collega-ministers vragen om dit engagement concreet af te spreken met hun leidende ambtenaren zodat per entiteit een aangepaste aanpak wordt uitgewerkt. Tevens zal ik het college van ambtenaren-generaal de opdracht geven om organisatiebrede afspraken te maken over hoe de realisatie van dit streefcijfer versneld kan worden. Hierbij is het belangrijk dat elke entiteit bij alle vacatures daadwerkelijk bekijkt of ze via voorbehouden betrekkingen voor personen met een handicap kunnen worden ingevuld.

Bij de recente goedkeuring van de rondzendbrief rond voorbehouden betrekkingen op de Vlaamse Regering van 14 november 2008 werd overeengekomen dat de maatregel na een jaar geëvalueerd zal worden. Dit kan een evaluatiemoment worden om na te gaan welke bijsturingen in dit traject zich verder opdringen. Tot hier, mevrouw Franssen, een overzicht met zeer duidelijke cijfers om vast te stellen dat we nog een hele weg hebben af te leggen.

Mevrouw Cindy Franssen: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik weet dat de goede wil bij de Vlaamse overheid er is. Ik hoop dat u dat ook verder kunt opnemen in een volgende legislatuur. Ik noteer uw engagementen om de streefcijfers te halen.

De voorzitter: Mevrouw Stevens heeft het woord.

Mevrouw Helga Stevens: Ik dank mevrouw Franssen voor haar vraag. Ik heb met interesse naar uw antwoord geluisterd, mijnheer de minister-president. Ik ben iets te laat binnengekomen omdat ik nog in een andere commissie zetelde.

Er is een contradictie tussen het grote aanbod aan kandidaten met een arbeidshandicap in de databank en

de realiteit, namelijk een heel laag percentage van werknemers met een arbeidshandicap bij de Vlaamse overheid. Dat is een discrepantie en wijst misschien op een probleem van koudwatervrees bij de leidinggevendenden bij de Vlaamse overheid. Mogelijk staan ze er nogal weigerachtig tegenover om iemand met een arbeidshandicap in dienst te nemen. Er bestaan misschien ook bepaalde vooroordelen tegen die groep, of die wel goed werkt en niet vaak afwezig is door ziekte en dergelijke. Er is een zekere terughoudendheid.

U zei ook dat het geen probleem is om geschikte kandidaten te vinden. Maar veel mensen met een handicap, vooral degenen met aangeboren handicaps, beschikken niet over de vereiste diploma's. Daar moeten we meer aandacht aan besteden, misschien via het systeem van elders verworven competenties (EVC's). Maar de Vlaamse overheid erkent zelf de EVC's niet. Daar kan ze nog werk van maken. Als ze dat EVC-systeem gaat hanteren, kan ze veel meer mensen met een arbeidshandicap aanwerven. Wat mijns inziens soms ook problematisch is, is dat de term arbeidshandicap een heel brede definiëring is. Het slaat op een erg grote en heterogene groep. Ook mensen met een 'echte' handicap vallen daar onder. Maar in vergelijking met die grote groep lopen zij, de mensen met een handicap, het gevaar te verdrinken in het geheel. We zien ook dat ze in de praktijk helemaal achterop hinken. Ik zou daarom specifieke aandacht willen vragen voor die groep.

Ik zal nog een vraag indienen in verband met de voorbehouden betrekkingen.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: De kwestie van de diplomavereiste is natuurlijk ruimer dan de thematiek arbeidshandicap. We zoeken naar een manier om binnen het wettelijke kader de EVC's te laten meespelen.

Het klopt dat er een discrepantie zit tussen de mensen met een arbeidshandicap die solliciteren bij de overheid en de invulling van de vacatures. Volgens u heeft dat onder meer te maken met de mentaliteit bij de leidinggevend ambtenaren. Dat element vraagt zeker onze verdere aandacht. De personeelsdienst heeft daartoe al inspanningen geleverd, en moet die voortzetten. Hij moet duidelijk maken dat kandidaten met een arbeidshandicap even competent kunnen worden ingezet. We hebben al een hele weg afgelegd. We moeten waakzaam blijven. Een dergelijke mentaliteit keur ik af. Ze moet worden bestreden. We kunnen daar op een positieve wijze – met informatie en best practices – via de personeelsdienst verder aan werken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Ward Kennes tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de stappen die de Vlaamse Regering zet naar aanleiding van de schade die werd aangebracht aan gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap na de betoging op 11 januari 2009

Vraag om uitleg van de heer Mark Demesmaecker tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de schade aan Vlaamse overheidsgebouwen als gevolg van de betoging op 11 januari 2009

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Mijnheer de voorzitter, gelukkig is er intussen een wapenbestand van kracht in Gaza. We hopen dat dat zo lang mogelijk gehandhaafd blijft.

Intussen was er op 11 januari in Brussel een betoging om op te roepen tot vrede. Die is helaas ontaard in gevechten en vernielingen. Vooral de Brusselse Noordwijk kreeg het zwaar te verduren. Zelfs mensen die mee opstapten in de betoging, werden in hun roerende goederen het slachtoffer van dit geweld. Ook de gebouwen van de Vlaamse Gemeenschap zijn niet gespaard gebleven.

Dat is heel erg omdat zo'n incident de aandacht afleidt van het humanitaire drama. Het brengt de vredesbeweging in diskrediet. Het is onaanvaardbaar dat spanningen elders in de wereld naar ons land worden ingevoerd en onze inspanningen voor een open samenleving ondergraven.

Gelet op de bevoegdheden van de Vlaamse Regering heb ik vier vragen voor u, mijnheer de minister-president. Wat is de balans van de schade die werd aangericht aan de roerende en onroerende goederen die eigendom zijn van de Vlaamse Gemeenschap?

Welke maatregelen kan de Vlaamse Gemeenschap nemen om bij betogingen in de Noordwijk van Brussel haar patrimonium te beschermen?

Welke afspraken zijn hierover gemaakt met de politie en met de overheden die verantwoordelijk zijn voor de handhaving van de openbare orde?

Stelt de Vlaamse Gemeenschap zich burgerlijke partij voor de schade die is aangebracht aan haar roerende en onroerende goederen?

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Ik sluit me volledig aan bij de inleiding van de heer Kennes. Ik heb begrepen dat nogal wat gebouwen van de Vlaamse overheid tijdens die betoging gevisieerd werden. Er is niet onaanzienlijke schade aangericht aan onder andere het Graaf de Ferrarisgebouw en het Boudewijngebouw.

Mijnheer de minister-president, welke gebouwen werden precies gevisieerd? Welke incidenten hebben zich allemaal voorgedaan?

Zijn er precedentes? Zo ja welke?

Hebt u al enig idee hoeveel de schade bedraagt? Is de schade al hersteld?

Wat zal u doen om dergelijke incidenten in de toekomst te vermijden, zeker bij manifestaties die dergelijke risico's inhouden? Ik denk aan privébewaking, wat natuurlijk heel wat geld kost.

Wordt de schade indien mogelijk verhaald op de daders? Zo ja hoe? Hebt u een officiële klacht ingediend?

Bent u van plan een gesprek aan te knopen met de organisatoren van de betoging? Zullen de moslimverenigingen uit Brussel aangesproken worden op dat misdadige gedrag?

De voorzitter: Mevrouw De Lobel heeft het woord.

Mevrouw Hilde De Lobel: Mijnheer de voorzitter, ik wil mij namens mijn fractie aansluiten bij de bezorgdheden en vragen van de collega's. Ik ben zeer nieuwsgierig naar uw antwoord op de factuele vragen en vooral naar de schadevergoeding, de burgerlijkepartijstelling, de klacht en het gesprek. We weten dat het niet de eerste keer is dat dergelijke betogingen tot schadegevallen leiden. De houding van de Vlaamse Regering zal of zou een voorbeeld kunnen zijn voor andere situaties. In Antwerpen bijvoorbeeld ondervindt De Lijn zeer vaak zeer grote schade bij dergelijke betogingen.

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Mijnheer de voorzitter, ik ben evenzeer als de vorige sprekers ontdaan over het feit dat zulke betogingen eindigen in geweld en vandalisme. Dat kan niet. Dat mogen we niet toestaan. Maar zo lang de daders niet geïdentificeerd zijn, vind ik dat ze niet bij naam kunnen worden genoemd.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Ik probeer uw vragen zo gedetailleerd mogelijk te beantwoorden. De twee getroffen gebouwen zijn het Boudewijngebouw, Boudewijnlaan 30,

en het Ferrarisgebouw, Koning Albert II-laan 20. In het eerste geval zijn we huurder, in het tweede eigenaar.

In het Boudewijngebouw is er veel glasschade. In totaal werden vijftien grote ramen ingeslagen, drie grote glaspanelen uit de draaideur en nog een zestal kleinere ramen. Het overgrote deel van het glas bevindt zich aan de kant van de bibliotheek. In de bibliotheek werd geprobeerd om brand te stichten. We zijn dus van nog groter onheil gespaard gebleven. Daarbij werden twee tafels beschadigd en een deel van het vast tapijt. Er werd nog een tweede brandhaard of poging tot brandstichting ontdekt in een opslagruimte. Als gevolg van deze schade heeft de Vlaamse overheid extra bewaking moeten inzetten voor de periode waarin de ramen niet definitief hersteld zullen zijn. Voorlopig werd een extra contract afgesloten tot 12 februari 2009.

In het Ferrarisgebouw is er glasbreuk aan ongeveer twintig ramen, inclusief de draaideur en vaste deuren. De kwaliteit van het glas in dit gebouw is van een andere aard, en er is een dubbele beglazing met daartussen een spatie waardoor de schade in de meeste gevallen beperkt is gebleven tot de buitenste laag. Daardoor is er geen nood aan extra bewaking naast de gewone bewakingsagent.

In financiële middelen uitgedrukt gaat het hier om de volgende kosten. In het Boudewijngebouw zijn er 24.137 euro extra bewakingskosten, 5112 euro voor voorlopige dichting met houten panelen, 22.457 euro voor nieuwe beglazing, 1650 euro voor nieuw vloertapijt, 1300 euro voor de schoonmaak van onder andere glasscherven, 1380 euro voor het vervangen van de twee beschadigde tafels en extra kosten op het vlak van energie door het gebrek aan winddichtheid van het gebouw gedurende 24 uur.

In het Ferrarisgebouw zijn er voor 80.000 euro kosten voor nieuwe beglazing en dat is een voorlopige raming, inclusief plaatsing en btw, 15.000 euro voor het leveren en plaatsen van nieuw glas in de draaideur en van een nieuwe nooddeur en 3690 euro voor de voorlopige dichting van het gebouw en de schoonmaak. De herstellingen zullen vermoedelijk gerealiseerd worden tegen eind februari.

Er zijn twee types van maatregelen die in dergelijke situaties genomen kunnen worden: maatregelen inzake infrastructuur en maatregelen inzake bewaking. Maatregelen om de gebouwen zelf beter te beschermen hangen samen met de hoedanigheid van eigenaar voor het Ferrarisgebouw, dan wel huurder voor het Boudewijngebouw. Met de verhuurder kunnen bijkomende maatregelen onderhandeld worden zoals extra veiligheidsglas of het aanbrengen van een extra beveiligingsfolie op de ramen.

Inzake bewaking heeft het Agentschap Facilitair Management een nieuw raamcontract op het vlak van bewaking- en bewakingsdiensten in voorbereiding,

waarin afspraken kunnen worden opgenomen om de bewakingsdiensten te versterken op momenten waarop betogingen in de Noordwijk plaatshebben.

Belangrijk hierbij is ook dat er goede afspraken gemaakt worden met de bevoegde politiediensten. Een goede aankondiging van het traject van de betogingen stelt onze diensten in staat om de gebouwverantwoordelijken en bewakingsdiensten adequaat te informeren. Hierbij wil ik opmerken dat de meeste manifestaties van noord naar zuid gericht zijn. Een omgekeerd traject met een ontbinding van de manifestatie aan het Zuid is minder risicovol aangezien zich daar minder aantrekkelijke overheidsdoelwitten bevinden. Dit was uitzonderlijk een omgekeerd parcours, met de gekende gevolgen.

De federale overheidsdienst (FOD) Binnenlandse Zaken wordt geïnformeerd over wie in de toekomst voor soortgelijke incidenten als contactpersoon voor de Noordwijk optreedt. Eind 2008 spraken de secretarissen-generaal onderling af om voor de gebouwen in Brussel een gemeenschappelijke veiligheidscoördinator aan te stellen. Er wordt verwacht dat deze veiligheidscoördinator in de loop van 2009 zijn/haar functie zal kunnen opnemen.

Met de lokale politie en met de crisiscel bij Binnenlandse Zaken zal overleg plaatsvinden om deze situatie te evalueren en om na te gaan welke extra maatregelen er in de toekomst kunnen worden genomen. Belangrijk is ook dat bij de bevoegde instanties alle contactpersonen bekend zijn zodat tijdig de juiste mensen op de hoogte worden gebracht van aangekondigde initiatieven met verhoogd risico. Tijdens de week en tijdens de kantooruren is dit minder een probleem maar daarbuiten is communicatie des te belangrijker. Er wordt in ieder geval contact opgenomen met het ministerie van Binnenlandse Zaken om de coördinaten van onze contactpersonen beter bekend te maken.

Er is me tevens gevraagd hoe het met de burgerlijkepartijstelling zit. De avond van de feiten is in naam van de Vlaamse overheid een proces-verbaal van verhoor opgesteld en is een beschrijving van de feiten opgemaakt. Beide documenten vormen tegelijkertijd een klacht tegen onbekenden en zullen aan het parket worden overgemaakt. Ter aanvulling en versterking van deze klacht zijn foto's van de feiten en beeldopnames van de camera's in het Graaf de Ferrarisgebouw verzameld. Die zullen als bewijsmateriaal voor het onderzoek worden gebruikt. Indien nodig, zal de Vlaamse overheid in functie van de resultaten van het lopende strafonderzoek tot een burgerlijkepartijstelling overgaan. Het Agentschap Facilitair Management zal namens de Vlaamse overheid een verklaring van benadeelde afleggen. Op deze wijze verkrijgen we het recht op de hoogte te worden gehouden van het verdere verloop van de strafklacht.

De meeste schade aan het Boudewijngebouw valt ten laste van de eigenaar, die hiervoor zijn verzekeringsmaatschappij

zal aanspreken. In het geval van het Graaf de Ferrarisgebouw is de Vlaamse overheid zelf eigenaar. Zoals ik daarnet al heb verklaard, vallen deze kosten ten laste van de begroting van de Vlaamse overheid, tenzij we ze zouden kunnen verhalen op de mensen die de schade hebben aangericht.

De vraag op wie de kosten kunnen worden verhaald, blijft voorlopig onbeantwoord. Indien de daders op basis van het beeldmateriaal kunnen worden aangeduid en meerderjarig blijken te zijn, kunnen we proberen de kosten op hen te verhalen. Ik wil hier niet op vooruitlopen. Het lijkt me niet realistisch al onze hoop op een volledige recuperatie te vestigen. We zullen dit zeker blijven opvolgen.

De heer Demesmaecker heeft me naar precedents gevraagd. Spijtig genoeg zijn de gebouwen van de Vlaamse overheid in het verleden al eerder getroffen. Het is opvallend dat veeleer vandalisme aan het Graaf de Ferrarisgebouw dan aan de gebouwen aan de overkant van de straat wordt gepleegd. Eigenaardig genoeg zijn het Hendrik Consciencegebouw en het Phoenixgebouw gespaard gebleven.

We worden een paar keer per jaar met het probleem van glasbreuk geconfronteerd. Het is echter nog nooit zo erg geweest als op 11 januari 2009. Deze situatie is ongezien. Het aanbrengen van graffiti op gebouwen is natuurlijk een weerkerend probleem. Wat de Noordwijk betreft, gaat het gemiddeld om een melding per jaar.

Wat de aanknopingspunten met de organisatoren betreft, wachten we best eerst op de resultaten van het strafonderzoek. Dit onderzoek zou ons meer duidelijkheid over de identiteit en de motieven van de daders kunnen verschaffen. In functie van die informatie zullen we beslissen welke verdere stappen we kunnen zetten. Ik vind het beter het gerecht nu zijn werk te laten doen en niet rechtstreeks contact op te nemen met de organisatoren. Zodra we over de nodige elementen beschikken en weten hoe het parket deze zaak wil aanpakken, kunnen we op het juiste moment initiatieven nemen. Het lijkt me onverstandig rechtstreekse initiatieven te nemen voor het parket contact heeft opgenomen.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Ik dank de minister-president voor zijn zeer gedetailleerd antwoord. Het overzicht van de schade heeft me doen schrikken. Blijkbaar is de schade nog groter dan ik tot nu toe had vernomen. De brandstichting is een bijzondere ernstige zaak, die me aan het denken heeft gezet.

Ik kijk dan ook uit naar de oplossing die op basis van het raamcontract zal kunnen worden geboden. Op die ogenblikken dat gevaar dreigt, moet er een bijkomende inzet

komen. We moeten dit op voorhand kunnen inschatten. Indien het raamcontract op die ogenblikken een bijkomende inzet mogelijk zou maken, zouden we een gedeelte van deze problemen in de toekomst kunnen voorkomen.

Het lijkt me aangewezen contact op te nemen met de Brusselse autoriteiten en met de Brusselse politie. We zouden er dan voor kunnen pleiten in de toekomst het noord-zuidtraject te gebruiken. Dat lijkt me een van de oplossingen voor grote manifestaties die met geweldadige incidenten gepaard kunnen gaan.

De minister-president heeft tevens naar de camerabeelden verwezen. Ik denk dat we die in de toekomst nog meer kunnen gebruiken. We kunnen camera's aanwenden om mogelijke daders achteraf te identificeren. Er zijn heel wat technologische mogelijkheden om gebouwen en goederen op die manier te beschermen.

Het is een goede zaak dat de Vlaamse overheid zich in het kader van het strafonderzoek burgerlijke partij heeft gesteld en dat we nu het parket en de andere gerechtelijke instanties hun werk laten doen. Ik vertrouw erop dat dit dossier goed zal worden opgevolgd en dat de belangen van de Vlaamse overheid zullen worden verdedigd.

Tot slot wil ik nog een laatste bedenking naar voren brengen. Het klinkt misschien melig, maar het geldt dat nu aan de herstellingen moet worden besteed, hadden we op een betere manier kunnen inzetten. Hoewel dit in het geval van begrotingskredieten niet evident is, moet dit me toch even van het hart.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Ik sluit me volledig aan bij de woorden van de heer Kennes. Ook ik ben geschrokken bij het horen welke vernielingen zijn aangericht. Het is duidelijk dat de daders het op de gebouwen van de Vlaamse overheid hadden gemunt. De minister-president heeft in dit verband een belangrijk signaal gegeven. We zullen dit niet tolereren en we zullen stappen zetten om de daders te vinden en te responsabiliseren. Het gaat tenslotte om gebouwen die onze eigendom zijn. Het gaat om belastinggeld. De Vlaamse belastingbetaler zal de schade moeten betalen. Voor het overige ben ik tevreden met het antwoord van de minister-president.

De voorzitter: Mevrouw De Lobel heeft het woord.

Mevrouw Hilde De Lobel: Ik wil de minister-president danken voor de vele gegevens. Ik heb evenwel nog een vraag over de burgerlijkepartijstelling. Indien niemand wordt geïdentificeerd, hebben de vorige sprekers gelijk. Ik herinner me echter een gelijkaardige betoging in Antwerpen, tijdens dewelke veel schade aan privé-eigendommen is aangericht. Heel wat mensen hebben zich toen vanwege het ontoereikend politietoezicht bur-

gerlijke partij tegen de stad Antwerpen gesteld. Over dit aspect heb ik de minister-president niets horen zeggen.

Minister-president Kris Peeters: Ik heb daarnet verklaard dat we ons burgerlijke partij zullen stellen. Het strafonderzoek is ondertussen opgestart en moet zijn verloop krijgen. We zullen alle informatie overmaken en ons burgerlijke partij stellen voor 1 euro of een soortgelijk bedrag. Ik herinner me immers uit een vorig leven dat een burgerlijke partij die een bedrag vraagt en krijgt, daarop registratierechten moet betalen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
